

pride k nam Nemec, ki se našega jezika niti deloma zmožen ni, to pa bi mu naj vsi delali poklone? Tako neumni mi nismo. Na delo torej, da stopi tudi tomaževsko gasilno društvo, prej ko mogoče, na noge! K temu pomoz' Bog in svet' Florjan! S—

Iz Ljutomera. (Za Krempeljnov spomenik) so blagovolili na dalje darovati p. n. gg.: dr. L. Filipič 15 gld., dr. Iv. Dečko 5 gld., Fr. Mavrič 50 kr., L. Baš 1 gld., dr. Vrečko 1 gld., dr. Hrašovec 2 gld., dr. Pipuš 50 kr., Fr. Lončar 1 gld., J. Vauken 1 gld., Vanič 50 kr., dr. Glaser 50 kr., dr. Mayer 1 gld., Lemesch 1 gld., dr. Babnik 2 gld., Plavec 50 kr., Henke 20 kr., J. Warnusch 50 kr., Mlinerič 50 kr., Perc 30 kr., Detiček 2 gld., Vajda 50 kr., J. Brenčič 1 gld., Irgl 50 kr., Mihael Vošnjak 1 gld., dr. Sernec 1 gld. Na dalje smo prejeli po gospodični Roziki Spindler v Brežicah svoto 6 gld., ki so jih darovali p. n. gg. dr. Srebre 1 gld., dr. Firbas 1 gld., J. Mešiček 1 gld., Iv. Munda 1 gld., Jos. Agrež 50 kr., L. Schwentner 50 kr., L. Razlag 50 kr., gospica nabirateljica 50 kr. Bogoslovec g. Fr. Gomilšek je nabral med svojimi tovariši v mariborskem bogoslovju 8 gld. 42 kr. Odbor izreka tem potom najiskrenejšo zahvalo vsem gg. dariteljem, posebno pa gospici Roziki Spindler, gg. dr. Filipiču in Fr. Gomilšku za nabiranje. Slavnost se bode vršila, kakor je že bilo razglašeno, dne 11. avgusta 1895 pri Mali Nedelji. Natančni vspeled se še pravočasno naznani. Odbor.

Iz Ptuja. (Dijaški kuhinji) so v tem šolskem letu darovali p. n. dobrotniki sledeče zneske: Bratuša Alojzij, beneficijant v Ptuju, 10 fl., dr. Brumen, odvet. koncip. v Ptuju, 5 fl., Cilenšek M., profesor v Ptuju, 10 fl., Črnko M., vikar v Ptuju, 10 fl., dr. Firbas Fr., c. kr. notar v Brežicah, 2 fl., dr. Gregorec Leop., kanonik in drž. poslanec, 10 fl., Gregorič Anton, posestnik in tajnik v Ptuju, 5 fl., Gregorič Karol, trgovec v Brežicah, 1 fl., Hajšek Ant., kanonik itd. v Slov. Bistrici, 3 fl., Hirti Franc, župnik v Slivnici, 2 fl., Hrzič Jož., inš. prošt itd. v Ptuju, 10 fl., Janžekovič Vid, kaplan v Čadramu, 1 fl., Jurca, veletržec v Ptuju, 10 fl., dr. Jurtela Fran., odvetnik in dež. poslanec v Šmarijah, 20 fl., Kocpek Fr., kaplan pri Sv. Barbari v Halozah, 2 fl., Korošec Fr., prefekt v Mariboru, 3 fl., Koser Fr., c. kr. poštar v Juršincih, 2 fl., Kralj Jož., dekan v Zavrčah, 5 fl., Kunc Jan., župnik pri Sv. Juriju na Ščavnici, 2 fl., Kunstek Luka, profesor v Ptuju, 10 fl., Lampl Marija, posestnica v Ptuju, 1 fl., Lendovšek Mih., duh. svetov. in župnik v Makolah, 5 fl., Majcen Ferd., profesor v Ptuju, 10 fl., Marzidovšek R., c. in kr. voj. kaplan v Trstu, 3 fl., Menhart Jak., kaplan pri Veliki Nedelji, 2 fl., Meško Jak., kanonik itd. pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah, 5 fl., Meznarič Mat., kaplan v Jarenini, 1 fl., Munda Iv., c. kr. živinozdravnik v Brežicah, 4 fl., Murkovič Franc, župnik pri Sv. Barbari v Halozah, 2 fl., dr. Muršec Jož., vpok. profesor v Gradcu, 8 fl., Ožgan Šim., c. kr. notar v Ptuju, 10 fl., dr. Ploj Jak., odvetnik v Ptuju, 30 fl., Pogatschar Jož., profesor v Ptuju, 3 fl., Raisp Ferd., oskrbnik v pok. v Ptuju, 10 fl.

(Konec prih.)

Iz Ribnice na Pohorju. (Pogreb.) V petek, dne 13. julija smo zagrebli nadepolnega ter marljivega učenca Ljudovika Streiherja iz Ribnice, kateri je bil veselje učiteljev, nada svojih starišev. Umrli Ljudovik, star še le 12 let, moral se je vклонiti smrtni kosi, kakor nežna cvetka koscu na zelenem travniku. Rajni je bil bolan le malo dni. Svojo mučno bolezen je prenašal potrpežljivo do zadnjega vzdihljeja. Kako priljubljen je bil rajni, kazal je njegov pogreb. Vsa šolska mladež je šla s pogrebom, ter tako svojemu ljubljenu sošolcu posodila zadnjo pot. Ko so se završile mrtvaške molitve, povzeli so na gomili rajnega častiti gospod župnik besedo,

ter so v jednatih besedah kazali, kako smrtna kosa kosi brez razločka in nikomur ne prizanese, bodi si star — bodi si mlad. Živo so opominjali navzoče, kako moramo vsi pripravljeni biti, ker »nikdo ne ve ne ure, ne dneva«; zlasti so pa mladini na srce polagali, naj posnema rajnega svojega sošolca, da bode tudi ona vedno pripravljena, kakor je rajni bil. Tudi on, pravijo dalje, dasiravno zmiraj priden in pobožen mladenič, se je posebno na bolni postelji prav lepo pripravil za srečno sodbo s tem, da je prejel sv. zakramente za umirajoče z največjo gorečnostjo in pobožnostjo. V imenu umrlega so se nadalje zahvalili vsej mladini, kakor tudi odraslim, za gorečo molitev, s katero so za večni blagor rajnega molili, omenjajoč, da bode tudi on za nje v nebesih pri ljubem Bogu prosil. H koncu so želeli z vsemi rajnemu večni mir in pokoj. Ako si pogledal med mrtvaškim govorom na šolsko mladino in odrasle, tako skoraj nisi zapazil ne učenca, ne drugega, ki bi se ne bil solzil.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. Veličanstvo svetli cesar bivajo sedaj v Islu. — V državnem proračunu za letos je izkazanih dohodkov 643 mil. gld., stroškov pa skoraj ravno toliko. Ko je bil pred tednom v državnem zboru razgovor o ljudskem šolstvu, očital je kranjski poslanec Klun krščanskim socijalistom, da niso krščanski, ker so glasovali zoper pravično zahtevo Slovencev, zoper novo celjsko gimnazijo. Potem pa je razpravljal o ljudskošolskih razmerah na Slovenskem. — Dne-16. julija so dunajski nacionalci priredili shod zoper novo celjsko gimnazijo.

Češko. V Kutni gori je mlad komisar po krivici razpustil shod, ki je bil na čast ameriških Čehov prirejen. Češki poslanci so se vsled tega v državnem zboru pritožili, in minister notranjih zadev, grof Kielmansegg, je prestavil komisarja in okr. glavarja.

Štajarsko. Nemški nacionalci so kar stekli, ker je v državnem zboru obveljala slov.-nemška gimnazija v Celju. Najhujši pa so štajarski nemčurji, zlasti graški. Le-ti so imeli preteklo soboto v Gradcu velik shod, kjer se je o Slovencih tako zaničljivo govorilo, kakor da bi bili kaki pritepeni cigani. Najbolj se je napenjal poslanec Derschata. — V Knittelfeldu je bil v nedeljo obrtni shod, na katerem sta v krščanskem smislu govorila Dunajčana dr. Loew in časnikar Blaschek.

Koroško. Shod katoliškega političnega in gospodarskega društva za Slovence je bil v nedeljo pri »Krajcarju« blizu Tinj. — Celovškimi županom je zopet izvoljen dr. Friderik Posch. — Oni dan se je beljaški mestni zastop izrekel zoper celjsko gimnazijo, ob enem pa tudi nezaupnico konservativnemu poslancu Pejtlerju, ker je ta za celjsko gimnazijo glasoval. Ovbe!

Kranjsko. Glavni zbor c. kr. kmetijske družbe je danes, dne 18. julija. — Glavna skupščina družbe sv. Cirila in Metoda bode dne 8. avgusta v Kranju. — Glavnih jesenskih orožnih vaj so oproščeni vsi oni deželni brambovci, ki so doma v okrajih, kjer je bil potres. — Deželni zbor se snide dne 24. julija.

Primorsko. Goriški deželni glavar, grof Franc Coronini, bode odložil državno poslanstvo. Vsled tega razpade Coroninijev klub, imajoč 11 članov, ki so vedno glasovali z nemškimi liberalci. — Isterski deželni glavar bode bojda zopet Campitelli. Ta je zakleti sovražnik Slovanov, in zato se nam čudno zdi, da vlada ne more najti boljšega moža.

Hrvaško. Včeraj so slovesno odprli v Zagrebu

Starčevičev dom. Prišlo je od vseh strani obilo ljudstva. — Vlada je hotela imenovati za zagrebške kanonike par Madjaronov. Temu pa so se nadškof Posilović uprli, in vlada je odnehala vsled cesarjeve želje.

Vnanje države.

Rim. Slavni kardinal Ledochowski, rodom Poljak, je praznoval dne 13. julija 50letnico mašništva. Te dni je dobil s Poznanjskega pismo, v katerem mu 20.000 Poljakov k zlati maši častita. Tudi naš svetli cesar so mu častitali s tem, da so mu podelili veliki križec Štefanovega reda.

Italijansko. Dne 15. julija popoldne so postavili v Rimu temeljni kamen za spomenik, da so Pijemontezi l. 1870. vzeli papežu Rim. S pomenikom torej hočejo Lahi povečevati roparstvo. — V tovarni za smodnik pri Tivoli blizu Rima se je v nedeljo raznesel smodnik; 13 oseb je mrtvih.

Angleško. Volitve v poslansko zbornico se za liberalce, ki hočejo vsaj nekoliko pravični biti katoliškim Ircem, kaj neugodno vršé. Liberalcem manjka namreč odločnih voditeljev in pa sloge.

Nemško. Petindvajsetletnica za Nemce toli srečne nemško-francoske vojske se bode slavila prihodnje tedne. Vendar ljudstvo ne bode posebno navdušeno. Z ono vojsko so Nemci res dobili Alzacijo in Lotaringijo; toda z ogromno vojsko ji morajo varovati. Vojni stroški so že davno požrli vse, kar so zmage prinesle, in že mnogo več. In spet se govori, da hoče vlada vojne stroške povečati.

Rusko. Učno ministerstvo je sklenilo ustanoviti na vseh dvo- in večrazrednih ljudskih šolah kmetijske tečaje, tudi tečaje za rokodelstvo. Tako se bodo otroci že v šoli naučili krajevnim potrebam najprimernejšo obrt.

Bolgarsko. Grozno hudodelstvo se je v glavnem mestu, Sredcu, zgodilo minoli ponedeljek proti večeru. Bivšega ministerskega predsednika, Stambulova, so nepoznane osebe napadle z revolverji in bodali, ga težko ranile na glavi in obeh rokah. Stambulov leži v nezavesti; zdravniki so mu morali obe roki odrezati.

Turško. V Rodopskih gorah je med Turki in Bolgari bil več let razpor zaradi meje. Te dni je sultan odločil, da se ima meja pri Bataku urediti po željah Bolgarov. Bolgari s tem pridobé jedno vas. — Med Vardarom in Strumo v Macedoniji so bili novi boji med ustaši in vojaki, ravno tako tudi pri Prebiškem jezeru in pri Kičevu. Jeden oddelek vojakov so ustaši uničili in Turkom vzeli dva topova.

Amerika. Na otoku Kuba se Špancem slabo godi. Upor se vedno bolj širi. V zadnjem času so pun-tarji razdejali več mostov in železniških cest med postajama Nuevitas in Principe ter sploh vse prometne naprave.

Za poduk in kratek čas.

Sanje.

(Spisal Janko Iskrač.)

(Konec.)

Tako ugiba je, sta prišla tudi na berača. Da ta človek ne bode dolgo trave teptal, o tem ni bilo dvoma. Saj je to njegovo težko sopenje razodevalo. Pa kje bi se pri beraču denarji vzeli? — Ako bi denar imel, ne beračil bi od hiše do hiše. Vendar nemogoče tudi ni. Saj časniki poročajo, da so se pri umrlih beračih, ki so beračili zgolj iz same skoposti, že našli tisočaki. Pa še nekaj je! Ta berač nosi tudi s seboj zraven na-

vadne beraške malhe star kovčeg. Čemu bi bil beraču kovčeg? Da bi imel obleko v njem? Ne! Berači navadno nimajo druge obleke, kakor to, katero na sebi nosijo. Po vsem ugibanju sta sklenila slednjič, tega človeka si bolj natančno ogledati.

Miha gre ven v stelnico in privede berača v izbo. Drgetaje od mraza, prosi siromak gospodinjo tople juhe; in pripoveduje, da že tri dni ni nič toplega zavžil. Jera namigne možu, češ, ta je gotova, da je skopuh, drugači bi si privoščil in si kupil juhe za krajcarje, ki jih naberači. Miha pa, ki je s tankim očesom ogledoval beračevu skrinjico, popraša: »Oče, kaj pa nosite tukaj v tej skrinjici?«

»I nu, kar mi ljudje dado«, odgovori berač. Kar ljudje dado — seveda krajcarje, petice, in desetice; kaj neki drugega, kar bi starec nosil s seboj. In tega ne more čisto malo biti, ker Bog vé, kako dolgo že dedec berači, in če je takov skopuh, kakor pravi, da si ne vošči tople juhe. Naša zakonska sta bila uverjena, da berač ima denar, posebno še, ko Miha enkrat nalašč butne s črevljem v kovčeg, — kakor da bi se mu izspotaknilo, in pri tem nekaj neznansko zarožlja, kar je naznanjevalo, da kovčeg ni prazen.

Tuji berač je imel zdaj pri Mihi in Jeri nekoliko prav dobrih dni. Sklenila sta, tega človeka ne spustiti proč, kajti zelo bi ju peklo, ako bi kje drugje umrl, in bi tam ostal njegov denar. Da bi tem rajši ostal, sta mu dobro stregla, in vsak dan se je kaj boljščega skuhalo za gosta. Da je skrinjica precej težka, o tem sta se prepričala, pa rada bi tudi bila izvedela, kaj da je in koliko v njej. Pa berač ni hotel nič o tem govoriti, in ker je bila tudi skrbno zaklenjena, nista moglo pomagati svoji radovednosti.

Za siromaka pa bila je to posebna sreča, da je našel take ljudi, ki so imeli usmiljenje ž njim, kajti, beračeje sem in tje, je bil vsled slabega živeža tako obnemogel, da bi mu ne bilo mogoče beračiti naprej. Pri dobri postrežbi pa je spet okrevaj, in na veliko nevoljo Jere in Miheta od dne do dne boljši in krepkejši prihajal. Začelo ju je resno skrbeti, če ne bode nič moke iz tega, in bode tujec nekega dne zdrav svoj zaklad odnesel. Začela sta primisljevati, kako bi brez greha beračevega denarja si prilastila. Ali pri vsej modrosti nista našla ničesar, kar bi bilo ugodno. Slednjič je že toliko okrevaj, da bi lahko bil spet naprej beračil. Ko že ni bilo več nobenega upanja, sklene Miha vsaj enkrat svojo radovednost nasiti in pogledati, kaj da bi imelo njima vse pripasti. Nekega dne, ko je berač ravno trdo spal, vzame majhno sekirico in se spravi na kovčeg. Parkrat poskusi kreniti, in škrc, skrinjica se odpre. Med tem stopi žena v hišo, in dva glasna: »O, o!« se začujeta, potem po nastane smrtna tiho. Kaj je bilo v kovčegu? — Same suhe kruhove skorje. — Berač namreč, ki ni imel zób, da bi mogel suhi kruh grizti, ker pa se mu je zdelo greh, božje dari zametavati, spravljal jih je v skrinjico. Zraven je bil tudi isti kruh, ki ga je Jera oni večer dala beraču; bil je med vsem najbolj boren, suh in plesniv.

Drugi dan je moral berač koj pobrati svojo prtljago in iti naprej; seveda se je zelo zahvaljeval dobrim ljudem, pri katerih je tako nepričakovano prebil nekaj prav dobrih dni. — Od tistega časa pa Miha in Jera več toliko ne verujeta na sanje. Beračem pa Jera več ne postreže s samim suhim kruhom.

Smešnica. »Kje vendar tako dolgo hodiš, da zaradi skrbi, da bi se ti kaj ne prigodilo, nisem vso noč zatisnila očesa?«, tako je ogovorila neka skrbna žena v jutro zgodaj iz krčme domov prislega moža. — »Molči, gobec neumni babji, se zadere pijani mož nad ženo, jaz